

REGISTERED NO. B. 186

श्री

जैनधर्म प्रकाशः

The Jain Dharma Prakash.

— लिखित क्रम —

प्राप्तानांतराविद्युतिः परतवारपे संघयः सत्यदाकृष्ण ।
साले अग्नया वदाते बुद्धिसनकयामूरुभावः परेषाम् ॥
बुद्धाभ्योलोकिभ्यो गुरुयु च तिनयः सर्वभूतानुकंपा ।
वासाम्यः सर्वभास्त्रप्रदाविद्यिः भ्रेष्टामेष पंथाः ॥

पृष्ठा २१ धु. वेसाम्. संप्रद १५६२ अष्टू ३ ज्य.

प्रगट क्रमः

श्री जैनधर्म प्रसारक सभा.

ज्ञापनतार

विषयानुक्रमः

१. भविष्यात्मक (बुद्धामूर्ति)	१५
२. अप्य उत्तितां रुद्धरूप	२७
३. अन्यास विवरण	४५

प्राप्तानांतराविद्युतिः

प्राप्तानांतराविद्युतिः

બેદું રામતું મુરીની આશારાણ કરેણી નહોં.

લિખો નિર્ધિષ્ટ.

આતકમણું હું.

“દિવિદુઃહૃતુઃ પ્રતિકભજુયબિષ” એ નામને થાં
જગત્કાળનિઃદ્રા અંગ કે કે જે રાખું રૂપોને અસ્ત્રાંત ઉપયોગી કે
નેથું આસ્ત્રાંત વાયુંનાર કેટલાડ વાયરા સારે તૈયાર મુનીને અને
બાધ ચૂકર વાયુંનાં વાયરાના આંગાં કે, કેને બાધ રહેણાં દાઢ
નાથ આર થશે કે આકા આદરીનાં અંગાનીને આધરાનું મુંગર
કરેલ છે એનું બુદ્ધું, મનુષું, વાણી, જાણાંની અને ડિંગાં જગત્કાર
નાનું જગત્કાં અંગાંની હોદાથી ગાવા વિનેની અને બ્લાનું થયેલા જ
નેની હોંઠ બાપરાનું શુદ્ધર કરેલું છે, તૈયાર થયેલી વર્ણ
સેવકાનાં જાણાંની જ્ઞાન નાના જ્ઞાનું જ્ઞાનજગ જ્ઞાનજગનું જ્ઞાન
નાના નાનું ફૂલી, જ્ઞાન વર્ષણું જ્ઞાનજગ જ્ઞાનજગની અંગ કરેલા
નાનુંને “અધરાના પાર હતું ઉપરની પાર હયા”ની ગુડ લોં
હારી જિગજગાનાં અનુભૂતિ.

પરી. જાતોણાઈ શીરદ્વરસાજનું એન્ડકારક સુલ્લું.

કૃપાર જણાયેયા કૃપાલન નિરાસી બૃહદ્ય ચુંચરે ૪૭ રીતની જાણાં
લાભ દિશેસની પોંચાડીદી કેવ વહિ કે પ્રથમ ખાના છે, તેણે પર્યા
સંભાસી મદ્દાનાભન લાગભૂલાયા હતા, જેન વિષિ પ્રમાણે વળ, વળ
પ્રમાણે અનુભૂતિ મધુદૂરાઈ, જૈનસાંગાનાં નિયાળગરણું, નિયાળાતેંન આયા
દિશાએ કાંગાંની આધરાન ધરાતો હેતા શરૂ કરાનાર હતા, લાંદી જૈનસાંગાના
ના સ્થાન જણે હોરે કરાનાર હતા, મુનિરાજનાં અભિ હતા જાતો જાણાં
નાનું એવ જીવ જાતો નાના જેનાના જાણાના પુણ મેન્દાર હતું નિઝી અનુ
ષ્ટાન હતું એવ જીવ જાતો નાના, મેન્દાર જાણે છે, જોમનું જાણાં અનુભૂતિનું
હતું એવ જીવ જાતો નાના, જીવની વિશેષી આયાને છીંદો જાતો જાણ,
નાનું; જીવ જાતો એવ જીવ જિગજગાની હરી સાધન કરી બેન્દાં જેનાં
સુધીને કૃપા (સંઘ) એન્દે

તદ્વા

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

જૈનધર્મ પ્રકાશ
દાદરે.
અનુભવ ગાયો કરી, કરવા ગાનાવતાથ;
નેહુણ ચિંતે કરી, વાંચો હેનપ્રકાશ.
જૈનધર્મ પ્રકાશ

જુલાન્દા
૨૨ જુન.

રા. ૧૫૩૩ વેદાંક.

નાંક ૨ બો.

ગવીષ્ટ.

(કુલાણ)

જર્ણ કરનાર નર થાય છુગાર આ જગતસ્થા આગ રવયમેન જણો,
નિર્બિ કરનાર રાવણ થયો લાખ એદામ તે થું ન દિલમાણી આજો;
નિર્બિ કરનાર સનાકરે લઘાયતા^૨ ચંદ ગાંડું કષ્ટો દીસે છે,
નિર્બિ ધરી ગાજતા કેશરીસિંહ મળું ગેવનાહ જુરીંા ગરે છે.

જીબાન અલેગાન જગતસ્થા નંદી કોણાં ભાઈ વિસ્કાળ નભતુંંં ભાસે,
સુર્ખ ઉગે વળી ઘિંઠિમાં આથિને કે ચડે તે પડે થી દ્વારે;
કુરણી ખાકો વિશ્વ મંદાયને કે નરા દ્વારાનથી મારી નંદે,
દેખે બાદદે પદદમાં અદાકના જાનિની^૧ જીવી જણી ગવી જણે. ૨

દાદરે^૩ નાંતો દારે પણ ન જુરુંનાં કરે ચુરુંને ભરનાર કસુણી કાગી,
ચારી શુષ્ણાધરી ઓ ચોંક નહિ અયાનિસાં લાટદાંનાં લાટદાંનાં જાણ ભાજી;
નાંમ મળું^૪ તેં દીધો નિય ધર ચુગુણુંને શેરાનાંને વદ્ધમી હથ તું વિરામ્યો,

૧. કારતા. ૨. જગતકર્તા દાદર નંદી પણ કુરત—વરતું સ્વલ્પન.
શોનું. ૪. જુગાંદ. ૫. પણ જાણે જાણી જમદી જોજું દ્વિ જમનાં.

४३

શ્રી કૈતનધર્મ મકાશો.

ભાવનારંદ્રો સર્વ ગીતગ્રા અહુ ગણિય મણિધર શિરે મૂળી રાખણો. १
 ગર્વ કરનારનો ચટકે રહે ચાર હિન વારતી કદ્દોદ ગરી આપ મેળે,
 વાગ્યા ગોપનતાંણું ગર્વ થાં પ્રાણિઓ આપણ સ્વભાવી બગાળાર દીંદે;
 ગર્વ કરનાર નર અર જર્ણો ગાલ્યુંનો પાચ ઓછું અંતે આવિક હુસે,
 દોંગામાં નાન હેં નિદ્રાલ ક્ષમ્ય વારે વેર કરી શોર ધરી ચાચ નાગે. २
 ગર્વ નયાતો નથી કોઈની બગતમાં આચાર પાતાળ કરી એક નાંંં,
 પણ પણ દર્શિ ધરી હાંની તો શરીર નિયમિત શાણ વારિન આંદે;
 નાનિદ્રને લેણ લા હાંના દર્શિતા ઉંગા નિદ્રાનો શિખ હાંની,
 નાનારા હેં રાગતોલ કરી શાયતો ધન્ય પણ ધન્ય છે નારી યુદ્ધ. ३
 ભાડુ લાગતાનો યુદ્ધ હીની નદી યુદ્ધ ધરનારને રોગ જાડાં,
 વિઝુરને કામ ગીયા કરી વાસતો સંવધુ તથ નય નિજ રમ્ય લાગજાં; ४
 જ્ઞાનો નાસ્તાડે કુલાર ઘર દીકરા ધનિક ઘર એક નદી પુત્ર દીસે,
 પુત્ર ઉપર જિલ્દાં કુલ લાં ડળ નદિં કળ લિલાં કુલ નદી યુદ્ધ જાડો. ५
 જ્ઞાન નો શાર કરી નાગે આ જગતમાં સર્વનો સમ કરી રચ નાંયુ,
 પાહીને પાંશણો તું કરે પલકમાં યમ તાલું શેન્ય તૈયાર રાખ્યું;
 રૂષિ માંણા મદિં હીસતી છે નદી પૂર્ણતામય કંઈ વસ્તુ એકે,
 પુત્ર લાં ધન નદી ધન નિલાં સંય નદી સંય લાં સર્વ નદી એક કાળે. ६
 એનું નાણ્યું અરે મોદ છોડી અરે ધર્મ એ આર છે વિશ્વમાંદ,
 આર તારું નારી સાથ એ આપતું આપતું એક પણ નાગ જાણે;
 ગં કરી પુછાં ધરી લાં જા દૂર નોંધ નીદળોન હિન એક ગરુ,
 છોડી ને માનની માનનો મનથકો તરી બિસાદ શું ખ્યાલ કરી લે.

૨૧. રાયચુંદ કુસળચુંદ.

ભાનારસ કૈતન પાઠશાળા.

ॐ

परम गुरुभयो नमो नमः

कार्यं सिद्धिं रहस्यं.

मुडपार्थं त्रिपार्थं प्रापद्य.

“Man, be up and doing.”

“कालो सहाव नियई, पुण्यकर्यं पुरिसकारेणपंच ।

“समवाए सम्मतं, एगंते होई पिछतं ॥

श्री सम्भवि तर्क.

अनेकांत शैली-स्थाहवाह आपर नाम अनेकांत वाह सदा ज्यवंत
ऐ. पीतसाग परमात्माओ उपहेशब्द अनेकांत गाहनुं ल्यां सुधी अनेभान
नथी, ल्यां सुधी अनी शिद्धि नथी. ऐकांतो भगवान् भित्यात्व कहे छे;
आपेहा इष्टिते भगवान् समहित कहे छे. ऐकांतो ऐक मुख्य पिता होय,
मुख होय, कांडो होय, भाषो होय, पौत्र होय, प्रजैत्र होय, दादो होय,—
आम ऐक व्यक्तित अनेक संघर्ष अनेकांत शैलीने अवशंणी धारे छे. योहं
आपी शंका कहे के, अरे ! ऐम केम बो ? ऐकांत जन पिता, मुत्र,
पौत्राहि केम होइ शंके ? आ ऐकांताही आहुनो लाई आवी शंका कहे
छे. पशु लारे तेने समवर पूर्तक अपेक्षाओ चमनवागां आवे, त्यारे
तेने आनी थाय छे, ते अनेकांत शैलीव तत्त पापवाने कुंचीइप छे. हुवे
उपर बतावेक्ष शंका करनारो न्यायपुरःसर समनविष्ये के, भाई ! ऐकांत
मुख्य तेना मुत्रो पिता अरो के नहिं ? तेना इरी तेना पितानो मुत्र
अरो के नहिं ? तेना बविळासो कांडो अरो के नहिं ? तेना भाषेननी
अपेक्षाओ भाषो क्लेशाय के नहिं ? तेना दादा तरह इष्टि करतां तेनो पौत्र
गण्याय के नहिं ? तेना आपना अपावा तरह जेतां तेनो प्रपौत्र गण्याय के
नहिं ? तेना पौत्रानी अपेक्षाओ दादो अरो के नहिं ? तेना नानाभाष्यो
गोपेनाई अरो के नहिं ? तेना गोपाभाष्यो नानोभाई अरो के नहिं ?

आम् द्रव्य, शैत, काष, भाव लघ समाधान करवानां आवे तो ज्वाणमां अनेकांत वाहिथी 'हा' न करेगात. तेमन वर्तु भावांगे जुही जुही अ-पेक्षा, जुही जुही नय, जुहीं जुहीं प्रभाष, जुहीं जुही भंग, जुहीं जुही निष्टेपा, धत्यादि जुही जुही विविचित्र भणु भस्त्रांध रीतिये जानिजोऽग्नि निर्वार करो छे; आगे अनेकांतवान करेगामां आवे छे; आ स्वाहूवान नामे अंतर्गाम छे; आ सापेक्षस्त्रीली छे. सारथ्य दृष्टि उर्वोना छत्याग्ने आ शैती रसी रहेती होय छे. ज्ञानानन्दस्त्रीय कर्मना प्रभवा क्षोप्यथाग्नालो सारथ्य दृष्टि अग होय, अने तेसे वर्गनयेस त्वेन होय तो तेना मुख क्राणामांगी नेने वर्गनाग्नो जरे छे, तेना पवित्र करपत्रनरी नेने पवित्र अद्वारी धारणाल गर आवेणाम छे.—तो अगां अंतर्गामीत देवा छ. माना वर्गनयों धारोपयाग गंड होय, वर्गनयोग गणु गंड होय, उपां सम्भास दृष्टि शैती जिया गणा सद्बन्ध समांते अंतर्गामीत देवा छ. साराइती उर्वोना आ अगा,—नियार, उच्चार, आचार—मन, वर्गन, क्राणाना शैती तेनां कर्मो सद्बन्ध समांते रागेहा होय छे; आगां प्रारज्याप्रत तेङ्गावृत्त सम भावत छे. अनेकांत शैती जोगाभनार के आचरनार, जोगाभनार अने आभरनार साराइती होए छे. साराइती अनेकांतस्त्रीली जोगाए छे इ आचरे छे; जोगाए छे अने आचरे छे. अगा नय, अगी अपेक्षा परन्ते दृष्टि दर्शा वर्गनु यथार्थ तात थतुं नथी; माटे जानिजो अनेकांतमे अवश्ये छे.

बागवान् सिद्धसेन हिताकर श्री समनितिमां कर्पितिद्वां पांथ
समाप्ताप्रारणो दर्शावतां प्रकाशे छे :- “(१) कणि (२)
पञ्चसमवा शब्दात्, (३) नियति (४) पूर्वपूर्व अनि (५) पुरुषपार-
थ. आ पांथ समनवांगी शीकार ते समकित; आगांगी जोऽ-
ज्ञतुं भानवुं ते नियात्व” समवाय अस्त्रे यत्समवते
कार्यपुण्यवते ”—तेनागणवाही कर्म नियति थाय, ते समवाय रारे
दृष्टि भगवांगी कर्म नियते (१) कणि, (२) शब्दात्, (३) नियति, (४)
पूर्वपूर्व, (५) पुरुषादि:—आ पांथ भगवांगी कर्म नियते. भाटे जो पांथे
समवाय कर्म. आ पांथमांगी आठ जोक्थी, ऐथी, नवुक्थी, डे चारथी कार्य
सिद्ध थाए. जेम भानवुं नहिं; जेम भानवार जोक्तिक छे; जोक्ति ला
मियापार छे. कर्पितिद्वां गर्विनी गर्वम आपस्यक्ता छे. आ तात आपस्ये

ક્ષાણ સિદ્ધિહું રહુસ્થ.

૨૫-

આગામ વિચારિયે છિયે; અતે એ આપણ્યો વારતવિક અને ન્યાય મુખ્યાની લાગશે;

યોદ્યા અંધ નેત્રવાળાઓને એક હાથિનો સમાગમ થયો. તેમાં એકો હાથિના પગનો સ્પર્શ થયો; બીજનો ચુંદો સ્પર્શ થયો; હાથિની ગીંનને કાનનો થયો; એમ જુદાં જુદાં અગોનો જુદા જુદા આપુનું. અંધ નેત્રવિને સ્પર્શ થયો. પણ હાથિના સનાપ વિને પરસ્પરસ્થ સિવાદ થતો નથે નેતું નેતું હતું, તેવું હાથિનું સરસ્પ તેણે પ્રકાશમું. એક કહે લાગિ થોભવા નેતો હોય; બીજું કહે નહિં; તેતો ઝગના રથંભ કરો; બીજો કહે નહિં જોતો સૂરતા નેતો હોય; બેચેની દ્વારા જુદીં રહેવા લાગેના, આગ ફરેક ગોલપોતાની વાતને બેચેના લાખા ઉપર આપી ગયા. જેકુલાંની એક નિર્દેશ દિલ્લાંગો વાઘ રાં આપી બઢ્યો; તેણે કલાયાતું કારળ શગળ લાભ, તેણને શગળાંગા, કે વાઈંગો! હાથિની એંધી દૂની તગારાગનાં જોડેના કૃહેવા મુજળા નથી. એતો તમે કૃહેણે એવી જુદી જુદી આકૃતિના પિંડિવાળા જુદા જુદા અવસ્થાનો બનેસો અનુભૂતિ બારે પ્રાણી છે. તગારી પ્રેલેકની દિલ્લિંગા દોષ હોવાશી. તમને દરેકને હાથિનાં ને અધ્યાત્મો સ્પર્શ થયો, તે મુજળા તેના સનાપની તમે કલ્પના કરી લીધીએ. હાથિને પગ છે; ચુંદ છે; કાન છે; છલ્યાહિ અનેક અગોપાંગ છે; તેમાંના એકજા અગોપાંગને લાભ હાથિની આકૃતિની પરિકલ્પના કર્તવ્ય નથી; આ સહેલ દિલ્લાંગાની લગાઈતું સમાધાન નિર્દેશ દિલ્લાંગાએ કરી આપું.

રાસ્યોદ્ય-એકાંત છે ત્યા ણુદારી છે, ણુદારી છે ત્યા મિથ્યાત્ક છે, તે દાખા વિનેક ઘ્યાતિની પરમ આરથકતા છે. પરમ પુરુષોણે, સહગુરુણી રોનાથી, વીતરાગનાં વચનપર દ્રદ્ધાદ્ધાથી, વીતરાગની ભજિયથી, સત્સગાગમે એ વિનેક નાશૃત ચાય છે, શાનિયો એને સભ્યગુણ દાટિ કહે છે, એને દિન નેત્ર રહેવાં યોગ્ય છે; એની નિર્વિકાર, નિર્દોષ, નિર્ભક્ષપાત, નિર્પક્ષ દિલ્લિંગા ગમનું ચાય છે. આપણણે એ દાટિ આરથનીય છે; તે પ્રાણ કરવા તેને અસુદૃશ સાધનો, સર્વમાગમ, સહેલ, વીતરાગ બકિન, પુરુષોભાઈન સતત દર્શન છે. આપણું પ્રાણ થાંક આરથ મનુષ્ય બનનું પરમ સાર્થક બેઠે.

બસાંત કરતુ આપી; વદ્ધો ના પરિવિત થાં દુગ્ધપદ થયા. મનુષ્યાસ આપોણો. સદગારો શુંદર ગોણે બેઠી હતી; તેમાંથી કીમે રસમાય નિ કીમે નિષ્ઠ આપ્યા પાંચા. આનો થીએમનો મહિમાદશીત્વનું વેચેનું. જુન્નાં આણા પાડે છે? ના. માટે કંદાળોન આંખાતું કારણું,

३०

श्री कैला राज प्रकाश.

(१) एकांत कागज काठपुँ फारखु, नरसाह बनदण्डाचां आवे छे ? ना,
हात दाढ़ि. ते तो तो लाले तेन्ही इतु यो आवे छे. काळे कर्पिथ; काळे
बनाम; काळे भरखु; काळे गर्वी; आठे कागज कारखु. कागज
नेव लाले अधी वर्तु थाय छे.

यसि इतु आवी; गर्वितपर्वी श्रीमितिंगा काली इणी; पाचाड
“ वरासा ” तु उक्ष संपाठ गयु. कारखु ? यात्रु श्रीमिति-
(२) एकांत ओगो नवविस्तिगनथी द्वालीकुली नीक्कपानो स्वभाव; अ-
स्वभाव कु- याचा “ वरासा ” मां अंगे द्वालीकुली नीक्कपानपानुनो
रसु. अभाव गाउ अग्ने तो स्वभाव कारखु लागे छे. शींघो
पावियेतो आण्हो थाय ? ना लिंगार्था लीलडो, अंगार्थी
आणोह; कारखु के लींगार्थां लींगार्थानो स्वभाव लींगार्थानु, अंगार्थां अंगार्था
गयु. ते स्वभावेनक वर्त्तने लांगी वस्तुओ थाय छे. चुचा तो लांगीना
मग आद्या मुक्क्या; मग अद्याई गया; पाणी मग साथे रहेद्या “ कोर्कु ”
गमे तेना काले आधिथु छतो द्वारने द्वारा. कारखु ? ताप तो द्वारोद्युक्तगर्न
मग्ने चल्यानो स्वभाव, कोर्कु स्वभावेन ओगा के गमे तेट्यो वर्जन घ-
चावे, रीज्वे, पाणी रीजेन नहिं. आवी पाणीमां नांगी एकटम पाणी गहि;
पाचाड (श्रीमिति पाचाड) नदीमां रात हिंस घाया परव रख्या, पाणी
ओग्नी ए स्थिति; कडपो कडथु. रीकुं पाणीमां नांग्यु; ओग्नी गयु;
सात्र अद्युने लांगी; सात्रेनु अद्यु शृष्ट गयु; आद्ये सात्रे केक नेक घर
गम. आ लांगी वस्तुओ शुद्धे शुद्धे स्वभाव; ते ते स्वभावे ते ते कांगी थयु;
आठे स्वभाव अर्थतुं कारखु छे.

योगानु योग, योग पाल ओगो भन्यो के-भारा (Professor) शिक्षाचुद्यो
भने अदु चारी दीते ने प्रथें आवानां इतां, तेन चग-
(३) एकांत नवी दीपां लतां; लायकेरी आदिनां प्रुस्तडेनी योगवध
नियति कारखु. पाणी अदु चारी गर्वी गहि लती; जीग्नने आ चक्राय नयेती.
आ नियत कारखुथी-आ योगवधशी दुं मारी B. A. ना
परीक्षांमां पास थें. आठे दुं तो गातुं छुं, के ने शंख थाय छे, ते नि-
यत भार्विने लाईने थाय छे; आवा योग्य ते थाय छे; भागिनेश ओग्नी

કાર્ય ચિહ્નિદ્વારા રહસ્ય.

૩૭

નામાદા ગળી જલ્ય છે. મેં પાત ખણું શાંખાળી છે, કે એક અંદોનું ચુગાં
પદ્ધતિ એટ હતું. તેનો શીકાર કરવા શિકારી જાણું તાકી હેઠળ ઉભે છે;
એ પદ્ધતાની કારણ ઉચ્ચે બાજ પદ્ધતિ ડાઢી રહેણે છે. આ પંખાના જેડાંને
ખચાતાનો સંબાના નથી; કેમકે નિયે શીકારી છે; ઉપર બાજ છે; જોઈદે આ
પદ્ધતિનું કલિતબ્યાવિ, થચા કાળ તે ઓછ આંગાંથ નિયાખરે શિકારીને ઇસ માંથો;
એ કાગાંના શિકારી પ્રાણું રહિત થએ બુગાર વાંનો પડ્યો; તાદેખું
ખાણ સરણી જાઈ ઉચ્ચે જાઈ બાજનો જાણું; બાજ મરણ શરણ થયો; અને
અંદોનું નેટદું લાંબિના ચુણ જાતું, લાંબિત વ્યતારી બણી જઈ, ડું
ગયું. આતા તો એકે પ્રસરી ઝૂન થયા છે; માટે ગને તો નિયતિજી
કાર્યનું કારણ લાગે છે.

કોછ માણસને અણેણ નનીનથી શરીરમાં ગરની વિકાર ઉભરી આંદ્યા.

નોંધ ગેનેક અણિપાણ ગુજરાં ઘરતા ઉપસાર કરવા આંદ્યા;

(૪) એકાંત કૃતું શાતળ દર્દી; એટને વિકારને જામાન્ય રીતે શામક
પૂર્વિકૃત કા- દર્દી; તે માણસ ક્ષેપણયાન યથાવિધિ કેતો; પથ્ય પણ
રણું, દૈવની આજા પૂર્વિક પાળતો. છતાં શારીરિક વિકાર ઉપસ-
ગયાને બદ્દે ઉબરો પ્રાણ્યાતક થયો. આમાં તેતું કર્મ,
પૂર્વિકૃત, પારણા તેને મૂળયુનું કારણ થયું. માટે અગે તો પરિકુલાંચે છિંદો
કે પૂર્વિકૃતજ બધાં કાર્યનું કારણ છે. પૂર્વિકૃત અનુદૂળ હોય તો તરત કાર્યે
સિદ્ધ ચાંદ છે; પરિકુલ સ્થાપનો વિભાગ જરી છે, અથવા નથી પણ થતું;
આતા એકે દાખલા સંભાલા છે; માટે પૂર્વિકર્મિનું કારણ લાગે છે.

દ્વારાં ડાખલ મને ૨૪ વરસ થયા.

એંજે કુગાધિ (?) વહેલી; દીઘ્રી મેળાં શું નાચ?

(૫) એકાંત મેં પુરુષાર્થ કેટલો કર્યો? રાનિ-હિવિસ મહેનતજ દ્વારિ
પુરુષકાર કા- લારે પાણ થયાં. બાધ પુરુષાર્થ વિના કાંઈ રેદું પણયું?

માટે પુરુષાર્થન બધાં કાર્યનું પરમ રાહસ્યનું કારણ છે.

પુરુષાર્થ કરવાનો જલ્ય થયો છે; પ્રમાણી નિયાળ થયા છે.

આતા એકે દાખલા મેળાં કાર્યસિહિનાં કારણોનાં એંડાં કારણું

આમ પંગે જલ્ય પાતે માનેલાં કાર્યસિહિનાં કારણોનાં એંડાં કારણું

૬૨

શ્રી જૈન ધર્મ મકાણ.

જીવનાથ શાં કહી દડ ઉત્તરાયના જેંચાય છે, પણ તે આગાત ગૂલાક છે, ધન, અનેકાંત તેઓ અધિકે કદમ્ભેણાં ખાંસાં ડારણો ને એકલ ચાય તો કાનિરૂપાણું. વિશિષ્ટ સંકળ છે; પુણો! આગળ સમજનો.

આખો શ્રીઓસ્ક્રુટાણાં પાકે છે, જો ચાય વાત છે. પણ તેથી આપ કંઈએ કે શ્રીઓસ્ક્રુટાણ એનું ધારણ, એના પરિસાફનું કારણ, (૧) કોકાંત જોંા જાંય જોગણી વાત નથા. તો જોગ કંઈએ કે વીણાસાણ કાણ કારણ પણ જાંયાનો પ્રકાણનું એક કારણ છે, કંઈ કરીને જોતી, માનનારણનું વરસાદ, જલસા, મરણ, ગર્ભ આહિ ચાય છે, તો તે હીક; રામાંદ્રાણ. જાં તો કંઈએ કે ગોણાકાળાન આગાતા પરિસાફનું કારણ છે, આગાતા વળું જાણની ક્ષાણતાનું કારણ કાળાન છે, તો તે નહિ ગાણીશમાણ; તે ક્ષયન મિથ્યા છે, કાળ શિવાય બીજાં, ગાનિઓઝો જોગેણાં અને આપણને જોગેણાં, જાં હેવે આગાતાનો જાણ રાણન શિદ્ધ થાંનીચેનાં કારણો જાંયાં, તેથી આંખો પરિપક્વ થયો, વરસાદ થયો, હેતી પાણી, ગર્ભ રહ્યો, જલસ થયો, મૃત્યુ થયું, એમ કંઈએ જોગ છે, જુણો તે કારણ આ છે. જાંયાનો જાંયાનું નકલ, તેથી જોઈલી વંધ્યા-વંદ્યાની હત તો આંખો પાકત કે? બીજ વાયું, પણ તે દઘણાન હોય તો અંદૂરો કૂરે કે? બીજાંનીથી બીજાંયાણું, તેમાંનો બીજ સરબાચ, તેની ઉચ્ચાક શક્તિ નાથ ગળી હોય તો તે હો કે? નજ ઉંચે વસ્તુ માથ વસ્તુ સ્વભાવે થાય છે, વંધ્યા જી પુત્રની જલસ આપણે? નહિ આપે. યચચિ અનુદૂરા કાળ દોષ, અનુદૂરા શુદ્ધ દોષ, જોગેણો વખત દોષ, તથાણ ને વસ્તુ નિરબન્ધા જાણ તે વસ્તુમાં સાલારયાણનું ન દોષ તો તે કદી નિપણન નાંન. જોતી, જલસ, મરણ, ગર્ભ આહિ ભાઈ આમજ સમજનું. ગમે તેઠલી શ્રીઓસ્ક્રુટ જાંય, પણ લીંગેણી વાળી હોય તો તો તે પાકે કે? શ્રીઓ જાં કે-રાણનું જ્ઞાન કેમ પાકું નથી? કારણ કે તે શકે તેનો કળપદ સ્વભાવ નથી; ગાણે પિણ બાળ! સાલાર પણ કાળ ચાંચે ભલ્લો બારે આંખો પાકરો. આંખો પાકવાને તથાનિધ નિયત ભળી હતી; તથાનિધ પાણી શિંચન, શુદ્ધી અંદૂરાના, જૂનેણી અંદૂરાના આહિ જોગાન ગળી હતી, જે જોગાનન જળી હત, તો ગમે તેણો આંખાનો પાકવાનો સ્વભાવ છતો, ગમે તેઠણાં રસત, ગુંગાજારી પાણ થાય જાં તે પાકવ નહિ. ગર્ભ વાયુને યોગ નિયમોવના જીવી હોય, પણ ગંદોસાક શક્તિવાળા મુઢ્યની નિયતિ ન હોય

કાર્ય સિદ્ધિતું રહેસ્ય.

33

તો તે સંતતીએ ઇણ કેમ આપે ? એતી આવિ ભાડે પણ આમજ સમજવું; માટે કાળ, સુખબાધ, અને નિયતિ આ વણે સાચે થયાં. હજ પણ એ બાકી રહ્યા છે. આંગેં એકદ્વિતી સ્થાનર વનસ્પતિકાય જીવ છે. પૂર્વે એવું કર્મ ઉંઘાજવું છે, કે આંબાડાંને, એંગેં, એ જીવે, સ્થુળાદેહ ધારણું હોયો. એ પૂર્વે કર્મ ન હત તો આંબાડાંને જન્મલાગ નહિં; ગાડે પૂર્વે પ્રારંભ પણ એના પરિપાઠકાંને તેમજ ગર્ભ આહિયાં કારણુંના ચર્ચાનાં. જીવે ને પૂર્વે પ્રારંભેલું હેઠાં, પ્રારંભ હોય તો તેઓ ડાદ આવી જુદા પુરુષ વિપાકતું કારણ થાયનું થાય. આગ આંબાના પરિપાઠકાંને, તેમજ ગર્ભ, જન્મ, ભરણું, કર્પાણું આંહિયાં કારણુંને કાળ, સ્થાન, નિપત્તિ એંબ પૂર્કિન ગળાં. ઓઠો હીજ છે, પણ સ્થાનર એકદ્વિતી સ્થુળ કર છો ગાંધી આહિયાં ને ને નેગધાઈ એને મળી હતી તે કેવામાં અંગુઠ મુગાંથી પળ ને એ જીવે, એ વૃસે, ન હોયનો હત, તો ગારા વાલા ભાન ! તેને શું એમ ધારોછો ને, એ પૂર્વે કર્યેલાં ચાર કારણું એકત્ર હતાં આ નિયત કરું આપત ? નહિંન. ભસેને કાર્ય પ્રોત્સાહને આનુકૂળ કાળ હેઠાં, વસ્તુઓં કાર્ય નિપત્તાવનાનો સ્વભાવ હોય, તે કાર્ય નિયતિ ગાડે બાજુ અનુકૂળ નેગધાઈ ગળી હેઠાં, તે માટેનું પૂર્વે પ્રારંભ પણ આનુકૂળ હેઠાં, છાં જ્યાં ચુંચી તે માટે તથાવિધ પુંચાયે ન થાય, ત્યાં સુધી તે ધર્મ પરિશ્ચાલ નજ પામે. આપણા હાથમાં ભાવાનું પરમ્ય છે, આપણા મોદાનાં પણ પદ્ધતું છે; ગોદાનાં ત્યારે સુકાશો, અથવા પેટમાં કષારે ઉત્તરશે ! હાજ્યાંથી મોદાનાં સુક્ષ્મવાર્ષય અથવા મોદાનાં પહેલ ચાવી જો. ઉત્તરવાર્ષય પુરુષાંથી ન થાય ત્યાં લગણું એ ધાર્યું નહિંન કરે. માટે ભાર દ્વિય બંધુ ! આંગે. વિચારનું નોદુંશે, અને વિચારનું જોદુંશે. કે આપણા પરિપાઠકની નિર્ણયં, અથવા કર્પાણું, ગર્ભાધાન, જન્મ, ભરણાહિ એંબ કથા કાળને લઈને નાંના, પણ આપણે નિવેદન કરેલાં પાંચે કારણોના મન જવાચી થાય છે; આંગે હું મારું હું કે તમારા મનતું સમાધાન થશે. ૨૫.

ગારા વહાદા બંધુ ! તેઓ કાર્ય ભાવ સિદ્ધ થનામાં સ્વભાવનેજ કારણું

ગાનો હેઠો છો. એંગે ગાંધાનો મનાવવા હું હરો છો, એ

(૨) એકંનું તગાડી માનિના અને અસંગતસ અને. હું અનુનિષ્ટ સ્વભાવ આ લઈને છે. આંગેં પાઠકોએ, કારણ કે તેમાં આંબાપણું હતું, નનારનું રા આંબાડાંને પાઠકાનો સ્વભાવ હતો; મીઠું પાણુંમાં ગળી માધાન.

ગંધું; દારણું કે તેમાં તે પદારે પરિણ્યાસ પાભવાનો. શુણું હતો; મારી ગામ્ઝુંમાં દર્દિનાં ગઢા, દારણું કે તેમાં કુલ

३४

श्री कैल धर्म प्रकाशः

युव लोहोः—ओ आहि गंगानीत्वा स्वभावां वर्ष ते ते अनुकूला हमारा
सिंधु परिस्थितीने पाही, ओरो अहं, ओरो स्वभावाने वर्ष अे इर्ही व्याप
जेव तमे कहो तो ते गंगा अहं, गंगा तमे जेव कहो को. के स्वभावानीज
लह अे इर्ही निगमांयो, अने स्वभावानीज अथा इर्हीयां कारणभूत छे, तो
ते जोहु अिथा के. आंखाणाहु दहु ते दीक, गंगा ते भाकारो तापाण
काण न लहनो भाकत के? गांयो के तरत दगा दहु भागीआहि, आनुकूल
भूमि आहि नंतरवाप न गांयो लहनो दगत के? आंखाणाहु जन्मावान्, रथ
व अद्वेदिय वनस्पतिकाय इगे जन्मावानु भूर्बहुत न लहनो दगत के? ओ
बहु छतां, शिंचीव अथवा प्राप्त अजेव भागी, वारस आहि चूपावाना,
आपार अवावाना, दुर्यम तेणु न कोंगो लहनो ते दगत के? इण आपाव
के ह प्रभवाणे भूत रुप रुप लहनो, कारणु के ते आपावाना लही; अगुक स्वामां
भूत आपावानो स्वभाव लहो, गांय तेणु भूत प्रव अंग; भूत अस्तिनु ओ-
कांत कारणु ते आधुरु आराध्यत्व आप उक्तेवा यावे के? नहिंन, भूत
प्रवावा गोप्य गमे तेवो ते भाकनो स्वभाव छतां, अडाळे अथवा आप
काळे, अथवा प्रतिकूल काळे ते प्रसुता याय के? नहिंन. निर्वाचन, अथवा
शुद्धकौन, आध्यात्म अथवा येनेन प्रकारेष्य शेगाई पतिनी सेवावपेन
मल्यो लन, जेवा भनिनो निरालि घट लहनो गंगे तें (Proflitic)
पुत्रां स्वभाववाणी छतां ते स्वी गर्व धारात के? नहिंन. गां, काण-स्वभाव
लवितयता आनुकूल छतां भूर्बहुत प्रतिकूल लहनो ते गंग धारणु करत के?
ओ गंग आनुकूल सते, तेवो भुद्यकूल घटतो दुर्यम तेसक शुद्ध-शोषणातो
धारी राखावाय अव्याहत दुर्यम न घेवो दोय तो गंग धारण याय के?
नहिंन. आम स्वभाव छतां, गीन काण, निरालि, गुरीकर्ण, दुर्यम राखेवा
जोक्त न घेवो तो गारा बंगु, कार्य निरालि न याय. हुं धारणु, लही
आ यात आगीकार करेवो; ओरो आ भावी शागावाय श्वीकारी हुं लक्षणोप-
क्षं विशेष पर्व उकुंचु. अेकाय जिने अवणु करेत.

शीनाण लगावान् गदारीर निराण भाग्या. डगारे? गोक्षुपाप्रित यारे

घट? (१) धारणविष्य घट लारे; काण परिपाक घेवो लारे;

श्री महावीर-रहु निर्वा- तथाविष्य काण आवो लारे अनंता भूतकाणां तथाविष्य
घटाण तेमने कोई वापत नहिं भत्तो होय? भारा भंगु?

धू. अनंता भूतकाणां मे क्ष आए ओरो अनुकूल काण जेमने
अने आपावानु धणु आनंतीवार भज्यो दरेत. पणु वीजं

कार्य सिद्धिनुं ददर्शः ॥

३५

इमण्डुनी इन्हि नहि धर्म होय, तो असदी देवा इक्षन (Fast) नहि ना अथवा दातनां ईश्वर इतनां ऐक गतनां ताणां नेयां छे ? ते ताणां लांचा जेणा होय छे,—अो तेना रीढी दूर दूर इतनां चार, चांच के बापारे जोलां ऐक गीजने आउन्हि; यस्तर होय छे; तेमां देक्खपाँ युद्ध नुवा आहार पाडेवा होय कि-व्यापुर सांकेतिक अक्षरो न्यारे रीढी लीडी-गां आने त्यारे ते ताणुं जेली शक्तय अथवा बंध करी शक्तय, त्यारे ते ताणानुं पाणीयुँ जेली शक्तय अथवा आहर नांगी शक्तय-आंगी ऐमा विद्यायु करेली होय छे तेम के जेता जेक ताणामा जेती युक्ति छे के तेमां “गीजन वज्ञा अक्षरो ले पञ्च “जौतम” गो वज्ञ अक्षरो रीढी लीडी गां आने, त्यारे ते ताणुं वज्ञी शक्ती शक्ती छे, अथवा जीडी शक्तय छे, ते के अंक पाडेवा रीढी लीडीगां “जौ” ओक्तवार आने, पञ्च “त” वा “म” तेव वज्ञ (Simultaneously) तेव लीडीगां आन्या विना ते ताणुं उद्योग अथवा जीडाय नहिं; तेमव “जौ” अने “म” अथवा “जौ” अने “त” अथवा “त” अने “म” आने ऐक अथवा ले पञ्च अनेक वज्ञत रीढी लीडीगां आन्या होय, पञ्च ज्यां सुधी ए नबे ऐकी वज्ञते शारे न आने तां लगाणे तेम गो ताणुं उद्योग वा जीडाय नहिं, तेमन भारा लंघु ! ओक, गो, वज्ञ, के चार कर्तव्य भवे जेगां थयां होय खण्ड चांच ज्या लगाणु भेगां न थाय तां लगाणु करी सिद्धि न थाय. श्रीमन्म हावीरसे अनेक वज्ञत निर्वाचयेत्य डाळ प्राप्त थयो लरो तेजो भन्न, दत्ता; अर्थात् तेजोगो स्वभाव भव्यत (गोक्ष पामया योग्य) होतो; भव्य तेव निर्वाचय प्राप्त थाय. आग भव्यत अनाहिकानुं हतु, पञ्च तथायप योग्याप्त, राहगुड, राहदेव, सहमार्गना प्राप्ति, ज्यारे थह त्यारे समिक्त प्राप्त करी तेजोगो गोक्षनुं निरान कारण उपासन्यु. पूर्वकमि पञ्च, प्रारम्भ पञ्च, गोक्ष प्राप्ति प्रथमनुं पूर्वकृत पञ्च, तीष्ठेकर नाम कर्मव्य हतुं; अर्धात् पूर्वे अपूर्व भावद्या परिणामे भेजा आणे जेवुं प्रारम्भ चंच्चुं हतुं; असुं पुरायानुं गुणा उपासन्यु हतु- ज्यां सुधी पूर्वकृत प्रतिकृति प्रारम्भ प्रथम दतुं तां लगाणु भेजा त पाम्या; अने प्रतिकृति प्रारम्भ अने प्रथमां पुर्व-पार्वी, उपथम अपार्वी, वेशमर्यादी, शान्ति दी, उपथमां परिकृते समलैवि वेगा त्यारे अनंगी अनंती धानि कमीनि निर्जरा करी परमसिद्धि वंती. मह-

आग लंघु, जेज्जो पञ्च पांचे दारयुँ इन्त थयां, त्यारे तेजो शीघ्र सिद्धि थाए आपन्हुओ पञ्च, निर्यातिये तो, डाळ अनुदूग

૩૬

શ્રી કોબાલિંગ મકાન.

અધ્યાત્મું ૫ કે. આપણે જોગ પરસ્યાત્મા મળવાના શાસનાની શીનાંગ, સીંધુ, પદ્મિની, અનુગોવિ છાજા તથી છિંદે; એગ (એ પંચમ શાસનનાં હોતા ઇય) આપણને પરસ્ય અનુગુણ કરી છે.

પચાં આરો દુષ્ટ કાળ છોં આ આરાના છેદ વાગ્ય કે પદ્મિન શાસન, એ પંચમ “ ધર્માન્જુ ” કે ગવિન દર્માન્જા, દર્માન્જાં વત્તાનાં પરસ્ય જ્ઞાનિઓના વર્ણન કે. કેવા ગવિન કાળાંં અધ્યાત્મું હોતાખાંં આપણનું પરસ્ય ધર્માન્જુનું કારણ છે. ગવિન (ગોક્ષ પ્રાર્થિણી ગોયના) કે આપણનો સ્વરૂપ છે, કંઈક નહેંતો આપણને આવા પ્રાણીતર ઉદ્ઘાતનની નહીં. અન્યચા તો હું લાભ છું, કિંતુ અનુગુણું ? જો સાધારણ લાભ હોતાનું પ્રાણનિઃશક્તસ્ય હરે છે. વાહ હેવ, શુરૂ, બર્મે, હાસય ધર્મે, હાસય ઉચ્ચાર્ણું, આવ્યે દેન, ડિટમ આવ્યેં આચાર નિયમાન્જિ રૂનાનાના અમોદ કારણેણાની નિપાતે થઈ છે, પૂરી ઈંદ્રી પણ શુશ્રા કે. ઇન આપણું યથાવિનિ અપમાન પજે પુરુષાર્થી કરીએ છે; અશુદ્ધ કર્મોદો ઉદ્ધા લાગતો હેઠ તો નિશ્ચાય નિશ્ચાય પુરુષાર્થી કરીએ છે, અત્ય આપણને ગણું પાંને કારણે ચિદ્ધ થાય એવ છે. કુર નંદ્યાને તાણાના રાંકિંતક આપ્યો હેંકન લીંગીનાં પદ્મોદ્ધારણ સહેલે આવી પણ જન્ય છે; ઇકાત પાંખિયું જોયના ઇય પુરુષાર્થી કરીએ છે. આ સણે પણ આપણને કેવી ગોશવાદ્યાંજા છે, તેણે લાગ બઢાતો વીરા આંધ્રે પુરુષાર્થ ફારસી બેસો ગોય છે. આપણને મળેલ આ અધ્યાત્મ, હુંબન મનુષ્યભરેતું, આ રામચાય કારણે જન્માનું, ચર્ચાનું, શ્રી નિદ્રાસેન સ્વરૂપના પદ્મિન વચ્ચોનું, એન્નોથીજે પ્રશ્નીત પદ્મિનિયાદીઓ સમ્ભૂતિતના-પ્રારંભાંના લખેલી ગાથા વાંચ્યાનું શર્ચેક લારે છે. મારા જ્યાલા હંદું ! તો કે હું, કે આ વિષયના વાંચનારા, ચર્ચનારા બધાઓ ચોકચ સાગરનાનું છે, કે આ પાંચ ચંગચાયનો વાહ વાહ માન હેઠુંઓ કર્યો નાંની; જીવે એ પાંચ સમયાં કુલચ એ કે હુંબન ? જો પાંચમાંથી એટે તકણ ઇય સાંધી શકે એને છે ? એ જ્યાં કેમ બેગાં થાય ? જોતાના દાખાંના હેય તેણે રેણુ બેગાં કર્યાં, બાણીના માટે સાંધી દૃષ્ટિયી ચોકસ રીતે સાચય રહેલું; એનેક વખત આ કારણે બેગાં થઈ જય છે, પણ તેમાં વીરી સુરસ્યા ન હોવાથી તે નદાના થઈ ગડે છે. અરે ! જોતું સાંખ્યોજ છે કે, કંઈક કંઈક સુનિકોએ લીંગિક નાગાંને નિર્બિતા નેટકાંના ટ્યુરીં કરેલાં, પણ તેમાં વીરી અનુગુણ ન હોયાંથી, તેમાં (ભાજ

કાર્ય ચિહ્નિઓ રહણ્ય.

૩૭

૧૪) રસ ન હોયાથી, તે જાંચે પ્રગતાર્થ વાચયથી વિઅરાધ ગમાનું અરે, આપણને પણ અનંતકાળની ડોક્ટરી કલાય એ અનુભવ થશે! મારા વાદાના બંધુ! પુરુષાર્થ તો આપણા વાખનાં છે, તેથી કાર્ય સફળ સિદ્ધ થાય છે. ઉપર વળાનેથી તાળાના સાંદ્રિતિક આપણે એક વાઇનમાં વાક્યા આપણે પ્રયાય કરીયે છીએ. એક અદ્ધર જાણની નેતાજર ચોક્સ્ય સાચાન રહી, એણે જીવન અદરે સાવન્યથૈયે શાન્દીની છીએ, અને બધા અક્ષરો રીતીની લોઠીમાં આપણાં નેત્રો ગોકદ્દા સાચાનાંથી પાંચથી બેંચા આપણે તાણું ડ્વાલિયે છીએ, તેમજ આ પાંચે સમનાય કરણો જાણી, તે પ્રમાણે તે પ્રાપ્ત કરવો, તે બેચા કરવાં, સાધક આપણ નિયારી, બાધક ટાળા, સાધક થહી, તે સાંધ્ય કરવાં, તે બેચાં થતાં નેત્રો, તે બેચાં થયે તોતો તર જાણીયા. આપણે વાચય દાખિ રાખી રોચા છે મારા વાદાના બંધુ! આપણી સાંધ્ય દાખિ, સાવન્યથૈયે, જો જ આપણે પુરુષાર્થ, નેત્ર લાડુ કરવા મટે બધા જુદ્ધ, જુદ્ધ પુરુષાર્થોનો જાનય થાય, પણ તેમાં ચીકાય ન હેઠ તોબધા, પુરુષાર્થ, વીજરી જાય, તેમ કાર્યસિદ્ધ ગાટે પાંચે સમનાય બેચાં થાય, પણ બેંચા થતાં જાંચે પ્રયાય પુરુષાર્થ રાગ આત્મ જાણૃતિ ન હેઠ તો છી હાંદી સિદ્ધે ન થાય. આપણને આ સામનાંનો જાનનુંનો પરમ હેતુ, તેનું પરમ સાર્થક એજન છે, કે આપણી અનંતકાળાંની અંગેં સંસરખુગતિનો છોડો. આવી આપણે ચિહ્નિ પણારો. આ જે ન થાય તો પાંચ સમનાય જાણ્યો ન જાણ્યા બરોલાર છે, ચર્ચાં ન ચર્ચાં બરોલાર છે, મિથ્યા કાંગસેપ, વાંગાડિબર, અને માનકાયા સેનનારાં છે. ગારા વલાલા બંધુ! કલાય એમનું કહીયે, કે અનંતકાળ જાળ નથી, તો તેવા જોમ નથી હરતું કે ખીંચ કારગ્રે પ્રતિ અભક્ત રહેતું. ખીંચ કારગ્રે પર તો ધ્યાન આપી તે સાધતા જધાએ, લાં કાળ પરિયાક થશે; કાળ લખિંધ પણ થશે અને દાખિ સાંધ્ય હશે, તો સહેલે ચિહ્નિ થઈ વશે. મારા વલાલા વીર! સુદીત પામણી એ સાધારણ સાધનાંથી પણ દિલો નિશેખ ક્રાંકું છે. શ્રી મહાત્મારિંદ્ર જાગ્રણને કૃત્ત્વી જાંચ સાંધ્ય દાખિ રાણી કર્યે? અરે! એમ કહેવાય છે, કે કૃત્ત્વ યાના પરેણા બગાનાર ગાડા આર વરસ સુધી ક્રાંક, તપ, સમ્મકુ પ્રકારે હોતા રહ્યા; તેમાં નિદ્રા જાત્ર અરદ્ધો કલાક લીધ્યો! અને તે પણ શારીરિક પૂર્તિને લાં, શારીરિક વર્મના યોગે, આવી ગંધ! તેમાં વળી પવાંનિપાળાંન તો પ્રગુંજે કહી ચુણાવત્સ (?) કરીજ, નથી. નિદ્રા આવી ગણ તે ગણ કણોનસારે મુદ્રાને, આખયા ગોદોડાસને, વલાલા બંધુ! કાર્ય

३८

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશં

શિવદિપ ભાઈ, નિર્જાળપ્રાપ્તિ ગાઈ, આત્મસાહિત ગાઈ, બગલાનનો આત્મિ સંગનગર
નાયાચ ચાંદ્ય દિલ્લી રાજની પડી છે; તેના પુરુષાર્થી તેઓ કેવાયથી વર્ણો
તેવોન ખંડકે તેવી વિશેષ પુરુષાર્થી આપણે કનુંય છે.

“જાણ્ય લગ તેનમેં નિર્દિન ન આવે,

“નર તથાલિજ નારાયણ પાવે.”

સુદર્શાન.

બગલાનો ને નારાયણ પ્રચાહ કોણ હત, તો તેઓનો ખલ્લ કોણ જાણે
કેવોં કાળ વધારે ભમબું પણ રહે જે દસ્તાં આપણે વિચારણ ગોંધ છે.

દેશાંતરમાં ચોરશીખાણ ભવ દેરા કલાયા છે, તેમાં જેમ કલાયું છે કે,

ચોરશીખાણ દેરા દ્વરાં વન્નગાં નાનિમાં એક સંક્રમણ
દેશાંતરું દૃષ્ટાંત આવે છે તાંત્રાં કરે રાણી તે વરી નાય છે, તેને મોદા ભાગ
છે. દરે જોસાયું છે કે એ સ્વર્ણ અંત્રા કેવેં એવો મુ-
શેષ છે. પ્રભગ સાંદ્ર્ય દિલ્લી હોણ તોંક એ સ્વર્ણ થાય, એ જગ્યે કે એં-
ચિત્તો ગળા જલ્દ તો હીંક છે. કોણ જલ્દે ક્યા ભાવે ક્યારે એ દ્વારો સ્વર્ણ
થાય? ગાઈ આંણા ગાંચી આંચા, ચીંગો, સગળ કરેન. આગ કંદી પણ
એ દ્વારો રસ્તી ન થાય. દીર આવે લાં તો સેલાં પાદા આંખાર આયા
આત્મી જ્યા હોય, આગ અનાતીનાર ચોરશીખાણ ગેનિ બમબું ગાંદેન. માંઠ
મારા બડાચા બંધુ! આપણે જન્મત અનસ્યા રાણીને પોંચ છે. આતક કેવો
વર્ષાદુની મોંડાડી રાઢ નેતૃત્વ બેસે છે, તેમ આપણે પુરુષ પુરુષ સાંદ્ર્ય
દિલ્લીની કાળપરિસાકની રાડ જોણી વધે છે. પુરુષાર્થી દરો, નાનુતદદ્યા દરો,
નો પણ કારણો સહજ બેગાં થઈ જશે. બંધુ આવે શ્રી આનંદધનજીનું
પહ યાદ આવે છે.

“કુણ લખિય લગ ખંથ નિદાણથુરે, એ આશા આત્મલંઘ;

“એવે જન શુદ્ધે શુદ્ધ જાણુનોરે, આનંદધન મતિ અંધ.”

અહો! શ્રી આનંદધનજીનો કેવોં ખંદો પ્રણા પુરુષાર્થ દરો? તેઓં
થીના સ્તરન મુજબ તેઓએ બંધો કારણો ધાર્યાને રાણી મુખાં લાગે છે;
અર્થાત ક્ષેત્રે તો હેઠો આતક વરચાહ ગાડે રહેન, તેન ગંધું દૂઢી રાયથ
થંડ જેણ છે. કાલ લખિય, કાળ પરિયાડ થાય અને મોદામાં આચૂર ગાડે!
શાય મોદા ખધારે! અર્થાત દ્વેષ તેઓએ કાળ ગરિયાડ કિયાન આન કશાની
નિશ્ચય આચલસ્યા ગાંચી નથી. તેઓએ નો નાયારણ કાળ પ્રાણ રથે સોટે
ચિદ થાણું નીંખાઉંગ છે. શ્રી આનંદધનજીનું આ ગર્વિન જદીન રહ્યા
નીર! આપણને પુરુષાર્થો બોલ આપે છે.

કાર્ય સિદ્ધિનું રહણસ્થ.

૩૮

અને એક આપણો પુરુષાંત્રો ઉચ્ચિય છે. સાચ્ય દાખિમાંન કદાચ આપ્ય કરી પુરુષ થયે હેલ પરી નન્દ, અને કર્મપશાત્, જોકાડ એ ભવ કરતાં આજીઓ હોય તો રાખણું ને કારણો ચાંચાં દોષ છે, તે તો કર્મપાત્રિતમાં સર્વાયજ્ઞતા; રૂદ્ર છે; કેવાં નાશ થયો તોતા દેદનો; કારણું ગરુદે દાદિ રાખનાર, તોનો, નિષેષ કરતાર, તે પ્રતિ આવદ રહેનાર તો અતિનાશી સર્વ ઉપયોગી ચૈતન્યાત્મક આત્મા છે. માટે જેમ ન સમજનું કે આ દેદમાં સાવેલાં કાર્ય, આપણા કરણું આ હેલ સાચેજ ક્ષય પામગણે. કન્યાદા મહા.માંચો તરી ગયા છે, તે બધા કાંઈ એકજ ભાગના પુરુષાર્થી તરી ગયા છે. એમ નથી; ઘણાં જોને ધળા વધા ભાગ ચુંચી પ્રાપ્ત પુરુષાર્થ કરતો પડ્યો પણું છે; કેમકે રૂદ્રા પ્રાપ્ત હોય તો તે જોને પુરુષાર્થ-નવાજુતિ પણું પ્રાપ્ત પ્રાપ્તિ નેછાંદો. કણાનુસાર ધાર ધરે જાનગો નિષેષ છે; તેગજ વાતિસ્મરણું જાન પણું, જોદું જાચું છે; નહિંતો આપણું આપણા પર્વ જતના પુરુષાર્થ અહિ સહેને યાદ આપી નન્દ. મહિતાનથી તથામદકારની નિર્ભિજતા આપણામાં નથી, જ્ઞાન પરાગદૂષાનું પીઠરાગને પ્રતિ, તેઓનાં પવિત્ર વચન પ્રતિ અહા અનિર્ણયી આપણાં કોઈ શીતલાં આદિદાદ થાય છે। કોઈ કોઈ મહાનુભાવ, મહાનુભાવશાલીઓને આગચ્છા પણું થયો દશે; તેઓ ધય છે નશવર હેઠળી, અપેક્ષા કરી વિના આપણે તો સતત ઇડા ઉદ્યમ કર્યે જર્વો એ કહેવાનાં સંભખમાં આ પ્રસરણ થયો.

હું બંનું ! એક વ્યાપારીક દ્વારા જાહેરો આપણે B. A. ની એની શીક્ષણમાં ખાસ થતું હું. તે માટે બધાં કારણો મળ્યાં છે. પણું પરી-ક્ષાનો કાળ હું આપણાંનો છે, તાં ચુંચી આધ્યાત્મિકીનાં કારણોનાં દાદિ રાખી આધ્યાત્મિક કરતા રહી પરીદ્ધાના કાળે પરીદ્ધા આપિયે, તો નક્રી ઇનેક પામીયે. બાંનાં બધાં કારણો પ્રાણી કર્યો છતાં પરીક્ષાનો કાળ અસાવધપણે. તીનિ જન્મા કાળો તો કર્યા કાળો પીઠિન કાળના આગમન માટે શોચ કરતાં, પેરસી રહેણું પડે અને તે કાળ દરમાન પણું ને વાગ્યનાને અભ્યાસ તરફાનીં તો કર્યા ચાંચેલું કોઈ નાય અને પરીક્ષાનો કાળ આપ્યે તેમની એ. અતાં કદાચ નાનાં પણું થવાનું, —તેમ આપણાં સિદ્ધિ માટે સમજવાનું, એની પ્રતેક કારણ કૃપા આપણે લાદ રાખનાનું છે, મારા લાલા પણું ! એકાંત, દુદ્ધાત્મક કરણું માનતારાના સંભાવનાં તચારા અતિરું સમાધાન કરતાં આપું દેખનાર થયો. એવું નાચી તગાડું ચચાનાન થયો. અને મારા લડાકા વાં-

अतासच्चो मुहूर्ष्यं लक्ष्मी वगेश; आ देखनी साहस्रता थेश; अने कैपाक-
ने मुख्य तथा निर्जरा गष्य छासव थरो डेगडे नेमे निर्वार्षि हस्तिशी, ए
कोटा डित्युदिशी नेमुं ते समग्रो छ तेन् आ गम्य छ, नेमो ए गो-
ना दिवसेव गोनों॥ कुछ तथा ए नेम्हां नाम्हां कुल्हां कुल्हां गोना गोना गोना
गोना॥ तो भयु साहसो निर्वार्षि तथा मुहूर्षां काल्युद्धा थाओ॥ मु-
हूर्ष्य उरो, संसार तरी ज्ञाओ॥

गारा एकांत निरनि प्रदग्धकारि! परेक शरी शिद्धिगां गोगामाल, नि-
यात, नवितन्यतानी बहूर छे, एं शर्यी नत; अने जेंगो
(३) एकांत गोगामाल्योग शार्णी, पारी तमे गदीक्षा गयार करो ए शा-
नियति गा- शीर्णीत; चीर्णामुहुं युग्र भयु जेंगुं “भया गोन” गानो
तनारेहुं स व्याघो थपेक राष्ट्र दंसना बालिंगो, तक्कालो मधुरी
आधाने गानी गयुं, पर्यु तमे डेम भुवी ज्ञाओ छो? आगामा परेक
पाक विना तमे पास थात? तमे नाना दत्ता, लारे झट
लध पास थए ज्ञात के? नहिं तमारे थेण्य ना, अब्यासामां गणेश
दिविति पर्यु छाग, आ पर्यु तमारी B. A. ती साहस्रतामां कारण्युप छे.
तमो पास थाओ जेंगो स्वभाव तमारामां होगो; ने निः॥ तमे खण्डीत
गापासन थात, नियत भावि तो तमे इत्युव रामो छो, तमे गूर्ह उपार्द्धत
कुरेव उर्मियोग B. A. गाएनुं सांज थयु, तो तमे वेगारी या धीम
धंधार्थी न थया? आमां तो अमे गूर्हिकमे प्रणाल गानिंगे छाजो, जेंतो
गाहुं शिक; पर्यु खंडी सामयी भज्या छतां तमे अध्यामालाशी आगामा न
डोंगो दत, तो तमे पास थात के? नहिं न, नहिं भाटे भासा व्हाला
आधी! तमारे चोक्सा भानुं डे तमारी इतेकानो कारण्युगां इक्त नियतिज
नसी; पर्यु ते साथे धीमां सम्बायि करण्यो पर्यु छे. हवे तमारे मन
थांत थयु? तमने सतोष थयो?

व्हालामाल! तमे डेम नाप्यु, डे तेना वर्तने तेना प्राण ढीया?
तेनो होऽ पर्यो, ते प्रथम धंडा व्हाला थयां जेवुं न-
(४) एकांत रीन चक्रावतो होगो, भयु ल्यारे काग परियाक थए तेना
भूर्हिकमे आ- वर्तनाली अवधि आली रही लारे ते रेण थरो, भासा
तनारेहुं स व्हाला वांचनाराओ! आपयु वर्तनामां इण आपयुते
आधाने. नहोल भरो छे; इवनितु कालांतरे भरो हो, आपयु गोरो.

કાર્ય સિક્રિટનું રહસ્ય.

૪૭

જ્ય ચર્ચા કરેંટે તેનું હણ, તેના પુરુષા બેંગા થમ પાડતા ઉપર ક આવેં
તે કાર્ય લાદણું વિધાક જાયિ છે. લાદણી આપણે અનાલયોગે વિપકાહિમાં
આપણનું ગાત્રાના નિયંત્રણ નાનું પરલાગ લાદણ છે. આ Rejectionismની
Truth (જ્ઞાન) પિણાનાં નિયંત્રણ નાનું નાનું છે, (લાદણ નાનુંને ! આ
ગાત્રે આપણું કનેચંથાહિ દ્વારા વિપક ખાલ અભ્યાસ કર્તાન્ય છે.) . તેમનું
આ ભાગોની કાળ પરિપાક થયેલ સ્વભાવ વિકાર ચેતન હતો. સામચી, આન-
નાયાન, વિપકાંગ, એવાં પ્રાણ થણો, જોગવાઈ જોતી જળો કે, ભીજાની સ-
દ્વકારી કાર્યશૈલી મળેં સને તેને શારીરિક વિકાર થાયન. પૂર્વ પ્રારંભ પણ
એવાં કે એ વિપકાહિનું વાદાન થયેલ જોગાનાં મુદું આનાચાર સેવન્યાં હૃપ
એવાં જાગ્રણ દુર્ગ આહોં, કે એ તેને શાંત મુદુંનું કારણ થયો, આન
ગાત્રેં કારણ ગળાનું તેનું ચુણું થયું.

બહાલાચાઈ ! તેમે તો મને બદું પિય લાગો છો. તગારો સદ્ગતિનું

દી. આપણા ખાવાના દાયાનાં કાર્યસિક્રિટ આવે છોએ પણ પણ
(૧) એકાંત લાદાધીન કારણ કેન્દ્ર તો તે પુરુષાર્થ છે. પણ બહાલાચાઈ !
ઉદ્ઘમ સાન એકદોણે ઉદ્ઘમ કાર્ય સાંસક નથી. તગારા પૂર્વેના ભીજન ચાર
નારનું રે- ભાઈઓના મનનું ચુગાદાન કરેલ છે, તે નગારા ધ્યાનમાં
માધ્યમાન. આન્ધું દરે. એટલે ગેને આત્મિયે, કે તેમે તગારો ઇંક્ષેપ્ટી
દેશો. કાર્યચિકિત્સિનાં કારણ્યાંના ઉદ્ઘાને પ્રથાનપદ આપ્યું. ઘોયું
છે, છાંનું એ એકાંત કારણ છે, એવું નથી. કર્મના નિયંત્રણ માટે સંચય સમર્પણ
ને ઉપર વિસ્તારથી વાચ્યાન્યાં છે, તેની આસ કરી રહેલું છે.

શ્રી સિક્રિટરોન દ્વિબાકરણુંની આ વિપકના મુખ્યપ્રસની ગાથાનો
વિકેટ થયો. જો જાચા અસાર બાણી, તેને લક્ષ્યમાં લઈ,
ઉપરાંહાર તેનો ઉપયોગ આપણા એયાર્થે આપણે કરીયે તો આપણનું
કંઈ વિશેષ. પરમ કલ્યાણ થાય જોગ છે. શ્રી એણિઝુક મહારાજે લુધી
સાગથી મેળાની લલી: ગળું પ્રણા ચાદ્રિ ગોલનો ઉદ્ઘ
હતો. શ્રી કૃષ્ણ વાસુદેવ લગ્નાન નેમતાથણુંની ચુતિ કર્તાં ઉહેગાર
કરે છે:—

“અસંખ્ય વિરાધી ઉપન્યા એનું હું નન્દમાં વાસુદેવ,
“તિંનું મન નન્દ ઉદ્ઘરો એનું, ચંદ્રશુ ધરમની સેવા”
“દ્વારી જેમ કાદ્ય કાદ્યો એનું, જાણું ઉપાંહેયાં હેય,
“તોપણું હું ન કરી શકું એનું, હું કરમનો જેણ” (બેંદ).

श्री हृष्णने पथ अप्ती आमयी तीवर छती; पथ प्रणाला चारिन में
कला उत्तरी लायर थध पट्टा, व्यु ! अरेअरो पुरुषार्थ ल्यारे तेमने
कर्ता औद्यो, अरेअर समयम् गान ल्यारे तेमने थ्यु, ल्यारे तेमने ज्ञानुम्,
उ तेमाना मुख्यार्थने ल्हारे एवां डें तीव क्षें तेमने इव आवां छ.
श्री शारीरलक्ष्मण गण अप्ती आमयी लानर ल्ही; पथ तेमानां पुष्पारी
रासि अप्ती गंगेव नहिं द्वावारी तेमां तहलवे गोक्ष न गाम्य. आ अधा
पैरहृत गेगे तेम भने गिर न थसा, पथ द्विं शाख्य द्वावारी, सुद्धार्पयो
गर्वन होवारी द्वे शीघ्रभिन्न थरो. अन अहिं पुरुष रहो अनेक भक्त
ताम्हा निदेह, पथ ते अशां पांच कारण्हा गणीते. श्री प्रसन्नयंद रा-
जाम्हिं अप्ती आमयी प्राप्त थध ल्ही; अन गोक्षानां निनाम्हत सातमा
नहेंवां द्विमां उपानीं ल्हां; पथ प्रणाल मुख्यार्थे समय आवां शुक्ल
ध्यानउप साध्य द्विम्हे ते विमां विमेही नांगी अनुपम इव उभाने
पर्ही; श्री दृभेष्ठारीनुं पथ तेमन ज्ञानुम्. आपयो पथ परम पुरुषार्थे
आध्य द्विं ओ, तो गमे तेमां अंतरायभां क्षें छतों वेवा भोड मुहिं
वरहु. अतिरायभां क्षें छे के नदि, तेमो शीधाव छे के निकाचीत छे,
तरतामां इव आवेजा वेवा शक्तय अन छे के नदि, अहिं भोड टावा
हे अंगो छे के नदि, अहिं भोड छे के नदि, छे तो अंगो छे,—ओआहि
आपयो जे पुरुषार्थ द्विमे तोज आपयो अपार गे. अभ्यास उत्तरारज
प्रक्रीतर छी शक्त; मुर्देलीम्हा कार्य साधकेन ज्ञानुम्, प्रभाहाने शुं घ-
बर घडे ? अपुओ ! आपयो आ आहे मुख्यार्थ कर्तव्य छे. तद्वाहु !

अपुओ ! आ पांच अग्राय उत्तमायां, व्यवहारामां उ प्रभार्थामां,
सरितर अहिं भाटे के गोक्ष हेतु ओ, शुण गति भाटे के अचुल गति आहे,
मुकार्म सिद्धिमो के हातूत विदिमां—गमे तेमां आ गमी अग्राय कारण्हा
गमे तोज सिद्ध छे. द्विती, आहिं, गमे ते ध्यावारी गांठी, शुक्ल
ध्यानमां द्वित गरमगुरु सुधी होके कार्य साधनमां आ समवायो राङ्कारी
छे. आहा कार्य सिद्धिं रद्यरु क्षेत्राम्. प्रकाशनरे परम राम्हिंड कारण्
पुरुषार्थ गण्यापेत तो अपुओ ! चाहो आपयो गण पुरुषार्थ द्विमे ! आध्य
द्विं साधिं ! तेथी आपयो अनुपम इव लक्षी सांपर्येन. तथास्तु !

श्री भाद्रभयी-भांडवी } लो. शामाअभयु बरहु रेवड.
रेवड वडी १३ गंगावार. } मनसुभ नि. शीरत्यहु शेषेतां

प्रवासवर्णन.

अमारी सभाना प्रभुआ शा. कुंवरलु आशुंहलु भावनगरस्थी
माडवहि ८ गे यात्रा करता नीकल्या ला. तेमना. यात्रा प्रसिद्धां श्री गो-
दनाराज, केशदीवाचु, तथा भगवतोऽन् ॥ तीर्थ संधीने जे हस्तितो
जायुषां आपी छे ते तथा तेमणे भागदोण, वेरावण, प्रलास, पा.
रमंदर, घोराळु, ज्ञानगर, उडेपुर, रतलाम अते, हिंडाकु विग्रे
शहेरामां जैन डोन्फरसना संबंधमां भाषणे आपी. केटवायेक हरावें
कराया अने अमारी सभानी अंदर लायक मेम्बरोपी हस्ति झरी ते संभंधी
केटलीयेक याना अमारा वाचकर्त्ता ने जायुरा लायक होवाथी आ नीचे प्रगटे.
करामां आपी छे. अम आशा सभानामां आवे छे ते यान विद्वान, जैन
बंधुओ पथ जे ऐताना प्रवास दरभाल आणाण्या तीर्थेन्ही तेमन आपणी
डोन्फरसनी दाज है. धरी ते भाषणामां अनतो प्रवास करो तो अनेक
आपणी ऐमने येडा वापतमां घेणे लाल थाई शक्षेत्र.

बुनागढ.

प्रवासनु पडेलु मुकाम बुनागढ राखनामां आव्यु लतु. अही आपणी
श्री गोदनाराजतु मदातीर्थ छे. आ तीर्थपर श्री नेभिनाथ भगवन्तनां
नथु कल्पाशुक थपेला होवाशी तेमनु महान् होवावय छे. आ भद्रिमां स्था-
पन करेली गूर्ति प्राचीन होवा सादे अर्जु छे. लालमां तेनापस वेप करविलो
होवाथी अहु सुंदर लागे छे. आ तीर्थ आवारी जौतीशीमां रुट तीर्थकरो
गोषे जवाना छे. आ धर्म शास्त्रज्यो ओड विलागज छे. अने तेनी
पांचमी हुंक क्लेवल छे. आ तीर्थ संगांवी श्री धनेश्वरसूरी भडारानी
श्री शास्त्रज्य भद्राम्बना पाण्डवा विलागमां धार्षु सरस वर्णन आगेलु
छे ते तेमन लालमां स्थापित के ते गूर्ति संगांवी पथु जायुवागोऽय चम-
लारी हकीकत तेज अंधगां आगेली छे ते वांचवाणी आस भवामय झरी
अहीं ते संगांवी वनारे लाग्ना नथो.

आ तीर्थ अडवां गाए लालमां पाण्डीआं वाढायेलो होवाथी चउरा
नी अहु सरखता थाई पडेली छे. झुमारे सना क्लाइमां मुख्य हुंक सुधी
चडी शक्षाय छे. अने गोणी क्लाइमां उतरी शक्षाय छे. पांचमी हुंक नित्य
मधु पाण्डीआं थवाथी अहु सरख थाई छे. छेवटे योडाक भागः वृंदावन

पिलोंचो रहोंचो छ. नेटव्ही मुखेव्हा हूँ असानी आगला छ. सदसाचन जसानी रहोंचो पाणि तेज प्रभावे अभावानी बद्र छ.

जीरन्यार लोटसीमांचो केटलीड रुप्य रीतके छांचो काग अंथ परेतु छ ते थां इसानी आप्ययन्ता छ. सदसाचनथो प्रभावी तजारीजे आप्यवानी स्त्रों कुओं के छांचो अप्यपेतो न डेतानी निकट छ, ते अभावानी बद्र छ असानी के सदसाचन आप्या नाटे जेत्युं उत्तरुं खें ते नेटलुं ख पालुं आ स्त्रों सारों न देताथी चंगुं गें छ.

आ तीर्थना संघधर्मां बुनागतना राजकर्तानी चाये केटलीड तकरीरो इसी अंधेव्ही के आप्ययान अभावेवा अों आप्ययान इसानना उत्ती भृप्य-स्त्रा राठ गिरे भक्तों द्वावां नाप्य चरकारे गोताने अप्यते इरेता छ. दागंगव्हांजों इत्यना भांट अंगेव्ही ओड धर्मेव्हाप्पा तेजेव्हा त्यारी पर्यावे. आ संघधर्मां आप्ययी पासे अहं बज्युत मुखेव्हा छ. आ तीर्थनो आप्यया कण्णते बाद्याली व्याप्तता अवारी सुप्ती अविनिष्ट चावों आवेतो छ. वावेतना तोषान केवा घट्टलीचला व्याप्ततामां पाणि आप्ययुं आप्ययुं रक्षण इरेतुं छ अते ते संघधर्मा नवाप्यस्त्राना देवों दावों आप्ययुं गारो छ. दावां समाधानीयी तगान पतारांट इसानी तात चावें छ अते चाल तरक्षी बद्रुं आउटिक्ट गोदेत्यान नानासाधेव्हों सहरुं उत्तरा दावों रीगाई इत्या नाटे देवोपेत्या छ. परंतु जेंके ने नाना मोहा अगदहारो निना बालुं आप्यय नवारी सगाधारीयां वांग चालारा संघधाय छ. वकील नागलु भद्रतशुंगे आ उत्तरा संघधर्मां धर्मी गाहिली गेपेव्ही छ. तेमगे एव्हीन दुश्मागार नवार चावे रहो आ बाई चागाना तेपार इत्या तगांग फ्रांगों वांगामां आप्यता तेमगा भेषाचेनी गांटे तेगेनी आगाशी आप्यय जिन्याय रवी शकातुं नवी तेमगे अदेखरी तीर्थगतिं भतारी आपी छ. गेजन खण् जेयार गृह्यांचा जे संघधर्मां अहं राई इत्या आये छे परंतु उत्तरां धर्मी प्रसाचनारा आप्यया देवन वाप्यवेत्तर तेमगे दबका याठ-वानी कनीड प्रयत्न इरे छ. आ वात अप्यपियु देवनो गाए विजारधान छ.

प्रेषनुं परिज्ञाम आप्यया अगाड आ संघधर्मां आये निश्चा स्पांडिरेपु इत्याप्ती बद्र जोता नवी परंतु आ स्थगे ओट्युं याह आप्यानी बद्र छि के आ तीर्थी आप्या दिव्यवाचना देवन चयुद्युप्युं देवाव्ही अते अहं आप्युंद्यु कंद्याचुञ्जना वरीइ इन्नां प्रतिनिधि शांतेंगो नवरुंथी गेना.

प्रवासयष्टेन.

४५

कट्टीक व्यासस्था धती हुएगाथो कर कांध नितकरणु करवामां आजि ते सहरु
कमीना ग्रुदस्थेनी अथवा अमदापाठ मुख्यांध विग्रेर मुख्य मुख्य शेषेना
वैन संघना आगेवानोनी संभवि भेगानीने थनु जेहुँगे.

आ तीर्थ संबंधी सार संबंध विग्रेर उक्तर विद्वानदार
भातीयं ह खडु ऐह रीने करता लव.. तेजो साहेबना युजरी जनाथी
आपणा वैनार्जने खडु गेडी घोड गळ के. तेमनो गेवान्नरीभां गीरनार
तीर्थी संखणा राजानार ओळ पुण्य माण्यस शुनागळ आने जवाहुं न हो
वारा आगेवान वैनापुण्योंगे कोळ पुण्य माण्यसनी देखरेख तीर्थ ए
तीर्थ मुक्तगानो वरह के.

वणुथली.

जगनामाती गण रहो धनंगाव अने रेखक्ते शाखुर रेशेनथी होइ
गाव वणुथली गाम आवेनु छे. आ! प्राचीन शेषेर छे आडीनी यात्रा कर्त्त
वा लायक छे. दावण्यां गृहीतगांधी निकलेवा श्री श्रीतगनाथलुना विभ-
कुमारे ६५ दिव उंचा छे. गण ते धर्म प्राचीन संभवि राजनी संभवन
ना होता साधे जेवा रमणिक छे के आग तेना दर्शनतो वाल लेवाहुं घे
तरह जलारे युक्तुं जेमहुं न थी. वणुथली प्रयन्त्र मुद्रा जेह घरेखर
आत्मा प्रयन्त्र अने निंगा थध जन्य तेग छे.

मांगरेण.

वणुथलीरा शाखार रेशेने जह केशाढ रेशेने उत्तराय छे. त्याथी
शुगारे ८ गाव मांगदेण शेषेर आवेनु छे. आ शेषेर पञ्च यात्रा करवा,
लायक छे. हेयातो गाडुन रगणिक छे. श्री पार्षद-वाच्यांठना कृष्णांठ वक्षळ,
मांगरेण कडेवा श्री नवप्रवृत्त पार्थ्यनाथलु अही णीराजे छे अमोआ
वागदीनु गुण नाम “मांगरामपुरी” छे. शेषेना एक हरवान पासे धर्मशाला,
मां नवुं भाग्यर थनु छे ते पगु रमणिक छे अने धर्मशाला यात्रांगुने
उत्तरा लायक छे.

अही श्री चंदनी गीरी भरवामां आवी हती अने तेमां डोन्हरन्सनी
आवस्यकता विषे भारणु आपणागां आव्युं दरु. संघना तमाम आगेवानो
विग्रेर तथा झीनीर्ग पञ्च सातो घोडको भलो छतो. भाष्युनी अद्वर आसु
ओ वाच्यांठनामां आव्युं दरुं के “आपणा उद्योगे भाटे डोन्हरन्सन्स ए प्रीर्गी
“शासन के डोन्हरन्सन्स अंडा जेग अने तेम भगवान्त धनाथी अंत्यापयी

४६

श्री जैता धूमोऽमराश.

“कुभिमां संपन्नी हृष्टिः थरोऽपाप्यथा तमाम तीर्थोना देहो वर्गवान्
 “तीर्थोना संभाग लेवाशे, अर्जु इत्योना उद्धर थरो, प्राचीन पुस्ति
 “प्रसिद्धिमां आपशे, डेहुत्प्रयत्नी हृष्टिः थरो, डेहुत्प्रयत्नी लेवा हृष्टित्वारे
 “आपाप्यन मणशे, अवध्यानी हृष्टि थरो, अवध्याना संभागो नवानवा तु
 “रथे जेवाशे, निराशीत कैन अधुओने आप्य भगशे, हानीकारक रीत
 “वाने वंध थरो, आपाक्षन आटको, कन्याविक्षय वंध थरो, मृत्यु प्राप्त
 “थां करने अटको, कैन लग्नविधि शब्द थरो, धर्मादायानाना डिसाव
 “प्रसिद्धिमां आपशे, इत्यारी पडनारा उपर द्वाषु थरो, आपागु विधिम
 “आपाप्यने भान थरो, विधिति सुधारवो उत्साह वधशे, देश परदेश वाप
 “निभिते तेमन व्यापाराहि निभिते जवानुं सवाग थरो अने आपशा ति
 “तना दरेक कार्ये तरह आपशा समुदायनुं वलशु घेवाशे आली आपु
 “घोगी डान्दरन्सने भाटे दरेक वंधुओंगे तत भन धनथी भक्त आपु
 “तपर थवुं नेछेओ. डाई सहभायना येगे आवा मंडणी व्यापना भी
 “गुलाबचंदनु छडाना प्रयासथी अने बीज लागायुवाणा वंधुओंगी
 “हृष्टी धयेली छे तो छवे तेन छाली राख्या, तेनी पासेनुं कुँद वधार्य
 “अने तेने नेम बने तेम वधारे भन्नायुन करवा दरेक शेडेना आगेओ
 “नेनव्यंधुओंगे ध्यान आपवुं नेछेओ. अने तेने भन्नायुन क्यों भणी तेन
 “तरहनो लाल आपणे भेगवतो नेन्हेओ योतानी पासेना इंडना प्रभाष्यन
 “ते आताना सेकेरी साहेबो दरेक वाखनी संभागी राख्या लाभ्या
 “परंतु ये रे जनरख सेकेरीनी ओरीसोना खर्च गाए, मुकरर करेला खर्च
 “भानांगोना येण्य निर्दिष्ट भाटे, दरवार डान्दरन्सन भागी शके तेम करवा
 “भाटे अने आपशा वर्गना डितनी नेन्हेवे वापनो ज्याप तेते तरह लक्ष
 “आपना भाटे सारो इंडनी : अने दरवार्य आली अने तेवी चालु आपु
 “थवानी आसः ज्वर छे, तेवाला भाटे आपशा धर दीड व्यथवा भाव
 “दीड दरर्य चार अनानी रुम डान्दरन्सना सुहृत भांडारामां भेक्षवत्त
 “तज्जीज दरेक गाम अने शहेरोनी थरी नेछेओ.” छत्याहि सुमारे हे
 क्षाक पर्यन भापवु करवाची ओतार्गे उपर सारी असर थह लती अ
 तेन दिवसे राते दरीने शो सवे अक्षो थह दरवार्य धर दीड चार आ
 अक्षों करी डान्दरन्सनी डेड्यारीसं तरह भोक्तव्यवा लेखी दराव कर्मे हो

जैन कन्यावाणा तथा अमर विकासमां स्थपायेव जैन विचाराम

प्रवासनवृत्ति.

४७

भूमिका: कर्ती भाणीओं तथा खागड़ोंनी परीक्षा लाइ थिए ये यशनाओंके अन्दर वार्षिक आयी हता।

आ प्रसंगे श्री कैनपर्म प्रसारक संसाधनी विथि तथा तेना घोरा अनु तेना तरही यता अनेक शुभ कायेहु उतां सांभगीयांथी शा. ज्ञ-अन्पदास भारतल तथा शा. नेमचंद लीभल सदरेकु सभामो लाई ह अम्बर तरिके वापर यथा अने शा. भोडनदास नागल भद्रल अम्बर वर्षना भेम्बर यथा।

वेरावण-प्रभास।

भागरेणाथी वेरावण ज्ञानी छृगावलाने माटे पाण्डु उद्योहन्त्यो अरप्ती शार्वाड बन्तु वधारे सवल छे. चोरवाड गाम भांगरेणाथी पांच आउ थाप्त छे लायी ऐ गाउ हर स्टेशन छे. आ प्रभावे ज्ञानी, रेलवीमां पूर्वपो थरा उपर्युक्त चोरवाडमां सुंदर देशसर छे तेना दर्शनतो, पछु लाला भगा लडे छे;

वेरावण अने प्रभास नगुक नगुक एक जाऊने आतरे दरीआँ कीनारे लानेथा प्राचिन रोडें छे. वेरावणमां डेटमां अने बदार डेटमां एकड़े झुंडर निनामहिर छे. प्रभासमां तो अंक साथे धर्णा सुंदर नव देवावयो छे. तेनी अंदर आचीन, भज्य अने मोटा कही जिन प्रतिमाओं खीराजभान छेती छे. शीघ्रप्रकृती आ विद्यर खूनि ढोनायी आ तीर्तु. भूमानाम अद्विप्रभास छे. पाचा कर्ता गोप्य स्थग छे. लालगां आरस विग्रेतु. भाव नदु निरोप याल्हु लोवाया आ देशभरोनी रमणीकतामां वधारो थिएछे।

वेरावण अने प्रभास अने स्थानके श्री संधनी भीठिगो एकत्र कुरां लीन डान्द-स्तना संबंधमां भाष्य करवानां आन्यु. अतु. प्रभास संतोषी झुंडर ढोनायी लांतो पुरुष अने स्त्री वर्ग उपरांत खालडे पछु तभास आपाचु सांभगीया आप्या हता. अने गामना सचे धर हीक चार. आना दु वर्ष डान्द-स्तना मुहुर्मुहुर्मां मोडवाना हरान कर्या छे अने ते किस आगेवानोन्ये गेतानी सहीम्बा करी. छे.

वेरावणमु एक गृहस्थ शा. कुपुरचंद लक्ष्मीचंद वालाजी, भाष्यकृष्णप्रसाद (३२५) ३३२-३४२-३५२ तरक्की मोडवाना डेक्का, लालगां झुंडर,

४६

श्री ज्ञेन्द्र धर्म मंडपम्

भगते शोडिरामां जीवन विद्याशास्त्रामां अन्यास करना आगामीते तथास्त्रा
अप्ते तेमने योग्य उत्तेजन आयुः। कन्याओने विशेष इति अन्यासामां
क्लेशा प्रेरणा करी. विद्याशास्त्रा गांडी आडो देह अुशाललाई करभयं
प्राप्तेथी खास भक्त अंधावदामां आयुः छे ते खडु सुहर छे.

वोरा अतुर्भुज ताराच्यंह करभयंह शा. प्रेमचु रामयंह पी.
तांभर आने शा. सुहरलु इच्यंह शा कैनधर्म प्रसारक सभा तम्ही
थता कामकाळ्यी संतोष पासी तेना भेष्यते थया तेमां प्रेमचुआध लाग्य
भेष्यर थया छे.

पोर्टफोली

वेश्वरगांधी गोरखानंह ज्ञानु थता त्यां पायु था गंधना जागीर थो
सावीने कोन्फरन्सनी आपस्यक्ता संघर्षी भाषण आयुः तेमां अनेक विषयो
चर्चा जेनी आहर त्यां ने ने आपतो आस करना लायक हता ते सूचनी
आहीना राण्यासाहेणना चीइ मेडीक्य ओर्झिसर डा. साहेब प्रीत्युवन-
दारा लहेच्यंह ओल. ओम. ओन्ड ओसे. पखु अे अंधंधमां साइं विवेचन क्षम्ह.
बाढ सुहृत भांयर संघर्षी योजना विग्रे यर्चा यालां इवे पठी पहुली
नेगवाच्ये दूरीने श्री संघना तगाम भाषुरोने जेवेन इरीन सहस्र बाप्या
तो फ्रान करना सुकरर थयुः ने धारण्या अंतुभां त्यां फ्रान थाई गयाना
अणर पाण्याथी भगो चुक्या छे.

आडो पथ विद्याशास्त्रामां अन्यास करनारा आपतो आने भागाकाजेनो
अन्यास तपारयो.

आहीना चीइ मेडीक्य ओर्झिसर डा. प्रीत्युवनदास श्री कैनधर्म
प्रसारक सभाना लाग्य भेष्यर थया.

अदी मोदु देवासर छे ते खडु विशालने रमण्युङ्क छे. विद्याशास्त्रा भागे
खडु सुहर भक्त खास अंधावेलु छे. अने वीचु अंड देवासर जना हर
छे तेना अंधंधमां कांटक वापी आसे छे पर्हनु आगेनान भाष्यावें अंड
संघर्षी ते दूर करती नडे छे.

(अनुशृङ्ख)

मुस्तक लंगारना वर्गवस्थापत्रे तथा मुनिराज अत्ये विशेषित।

श्री निष्ठि साहारा मुख्य चिन्ह मुख्य पर्ण पहेड़ु; श्री अम-
दिक्षित चिन्ह, भाषुसाहेज शयामुक्तिंहु भज्जाहुर् तथा तेऽ
विश्वलाली हीपचंद सी. आठ. ६. वी. इत्य संबंधी संपूर्ण
महाद्यो अभासी तदृष्टी भज्जाह भाष्वामां अवेत्त के अने भीवृं
पवि तेयार अवा आवृं छ. तेमज आवृं चरित्र (त्वे पर्ण)
अभ्यासाहेगता आश्रयधीज . वाहार पात्रामां आवनार छ.
अने तेनी एडुक नक्कल हेक मुस्तक लंगरमां मुक्तवा भाटे आप-
वाहुं तेमज रास्कृतना आवस्यातो हेक मुनिराजने लेते आपवा-
हुं मुक्तरर रवामा आवृं छ. नेही विनती केवानी के तेमा
साहेये पत्रद्वारा अंगामी लेवानी दृग्या करवी. आ अंश अत्यु-
तम छावा साथे पत्रा गंगा प्रमाणवाणो (३५००० ल्केटों)
छ. अने ते अनती रीते विशेषा युद्ध की विशेषसागर केवा अहं
प्रेसमां जेनी धारपत्री छपाववामां आते छ. कैन अंतुम्याते आ
अंथ भज्जाह पदवाधी असाधारण लाल भालवानो छ. वेच अ-
मंगानारामोन पक्ष लगलग योडी उभेतेज आपवाहुं द्वारान्तु
छ. पहला पर्वतो भाइडीग सहित दृ) राखवामा आवेतो छ.
कैन योलीतुं तेमज रास्यामं शाप्तोतुं झान भेलवदा भाटे आ
अंथ आस उपस्थिती छ. निशेप लभवानी आवश्यकता नयी।

वर्तमान समाचार।

श्री शत्रुंजय तीर्थपत्र यती आशीतना।

श्रुभारे ए वर्ष अगाडि पालीतारा इश्वार जेहा पहेरेन
फूला भाव तेमने त्यां आवता परेशामेने पञ्च तेवा प्रकारनी
जेरणा कृष्णलालाथी अने लालगां लाई लेमेतो पक्ष अीडी
भीपा लिंगरेतुं अन्याय गुहत पर्गतुं लालाधी कैन योली लाग-
ली धारोन हुएपाचेली छ. पालीतारा डोटेर आष्टना कर दलु
मुंख्य सरकारमां आसे छ. तेमना परेशामेने लुम्ज लरेदा अ-
गलाने भाटे ज्ञा भुंध निजेतना कैन आमुदाय तदृष्टी द्वारेक
इत्तमामो आवेद छ अने लाटोनी तो आपवा याग्नु अने आ-
शीत छवान्नामी पक्षी साने त्यांनी डोटेगां इवेह दरी छ. शेष्टुं ज

नहीं गेव अपमाण प्रकृति अन्ति अद्विद्याभूते पश्च आँदर होर्चा छ.
लालमां ते उस पालीताथानी होईभा चाले छे, आ तभाम धारा
वतोने आजे कैन वर्गानी लागावी अन्यत उद्देश्यात गयेली छ.
धार्मिक अवासाना निवारणाते भाइ ठेक प्रकारतु जोभग भेड्या
तेयाए थहर लाय छ. पालीताथा ठांडोर होप पश्च प्रकार धर्म स-
धार्मी झुने न उद्देश्य अने शाति हेलाय तेवा प्रधानकुरवाना
जहर छ छतां उदाया पगलां भरवामी च्याहे छ. तेनु परिषाम
उद्दु आवाना संलव छ. बाटान आई तो जेवरो योतेज स-
मजवानी जहर छ. ए लोकोने किंचित पश्च उत्तेजन आपनारा
आपशा तीर्थिना सात्रपशानी गण्ड साहे छ. भुज जेनो अंती नीच
वृत्ति धरावनारा वारेटाते कोटिपश्च प्रकारती सहाय आप ए छती
आंभे कुप पतन करवा केवुंछ. आ बाबत लाल वधारे लखता नथी.

श्री आमलनेर मान्तीक कोटिरन्स.

जया येत्र वही ४ ने वही ५ ए श्री आमलनेर आते द-
द्वीय जेन प्रान्तीक कोटिरन्स. श्री अमहावाद निवासी नगरदरोह
चीभगलाप लालबाघना प्रभुभपला नीचे भेणी हुती. जुदा युदा
क०० चामोना ६०० उलीजोरा पधाया हुता. मेलेकोना अंदर ज्ञी
दय पश्च सारी संभ्यामां हुतो. आ तेन्दरसंहु दम गुरेहु
इतिहासी साथे परार थयुं छे. तेनो लविस्तर हेवाल कोटिरन्स
होइलाय चाया अंकमां अग्र थवेहो ऐवाथी अमे वधारे ज-
न्या न रेक्तो ते हेवाल वांचवा. लालसाथु करीभे धीचे अने
तीनो ग्रामा साहेभना तथा शेठ लालभाप्त द्विपतभाघना आपश
वाचवा भासु द्यान भेनीचे धीचे. आनी कोटिरन्सो दरेक प्रां-
तां लहुवानो आवश्यकता छे. तेथ यस थोज कोटिर-समां थतां
टरावेनो अवता थहर शक्वा संलव छे.

श्री शशापुर आते सालतामासमां उत्तर शुजवाती प्रान्तीक
कोटिरन्स भणनार छे तेनी हुकीकत आवता अंकमा आपश.

उपाप अलार पठ्युं छ.

श्री त्रिपृष्ठि शलोका पुरुष परिव लाखांतर.

पर्व १ लु अने २ लु.

किंभत ३२—४—० प्रकाशना आलेकोने आई १—१२—०

सालाना भेदभान्ने भाई २—१—१—० प्राप्तेज युद्ध.

मध्या चुंदर दाढप कुण्डा अने भाधी गधी तेयाए करवामां आवलक्ष.